

Цебень Р.Л.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування
Хмельницький національний університет

Tseben Ruslan

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Accounting, Auditing and Taxation
Khmelnitsky National University

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Цебень Р.Л. Особливості облікової політики основних засобів за міжнародними стандартами фінансової звітності. Стаття присвячена особливостям облікової політики основних засобів за міжнародними стандартами фінансової звітності. Виділено основні недоліки під час складання облікової політики на підприємствах України. Значну увагу приділено рівням нормативно-правового регулювання облікової політики підприємств. Виділено основні складники процесу формування облікової політики на підприємстві. Розглянуто особливості встановлення строку корисного використання основних засобів. Проаналізовано вплив норм податкового законодавства на формування облікової політики. Досліджено вплив вибору методу нарахування амортизації. Виділено проблему застосування компонентного підходу до нарахування амортизації об'єктів основних засобів. Розглянуто проблему суттєвості під час встановлення облікової політики підприємств.

Ключові слова: облікова політика, основні засоби, міжнародні стандарти фінансової звітності, амортизація, податкове законодавство.

Цебень Р.Л. Особенности учетной политики основных средств согласно международным стандартам финансовой отчетности. Статья посвящена особенностям учетной политики основных средств согласно международным стандартам финансовой отчетности. Выделены основные недочеты при составлении учетной политики на предприятиях Украины. Значительное внимание уделено уровням нормативно-правового урегулирования учетной политики. Выделены основные составляющие процесса формирования учетной политики на предприятии. Рассмотрены особенности определения срока полезного использования основных средств. Проанализировано влияние норм налогового законодательства на формирование учетной политики. Исследовано влияние выбора метода начисления амортизации. Выделена проблема применения компонентного подхода к начислению амортизации объектов основных средств. Рассмотрена проблема существенности при определении учетной политики предприятий.

Ключевые слова: учетная политика, основные средства, международные стандарты финансовой отчетности, амортизация, налоговое законодательство.

Tseben Ruslan. Features of the accounting policy of fixed assets according to international financial reporting standards. The article is devoted to the peculiarities of the accounting policy of fixed assets under international financial reporting standards. The main shortcomings in the development of accounting policy at Ukrainian enterprises are highlighted. Considerable attention is paid to the levels of legal regulation of accounting policy. It is determined that the main provisions of the accounting policy are covered by the normative acts of the first and second level of its regulation. The main components of the process of forming an accounting policy at the enterprise are highlighted. It is emphasized that during the transition to international financial reporting standards, the differences between IFRS and P(S)A should be taken into account in the process of developing the accounting policy of fixed assets of the enterprise. The experience, market situation, strategic development goals and financial condition of the enterprise should be recognized in the process of determining the intentions of the company's management to use fixed assets. Peculiarities of establishing the useful life of fixed assets are considered. The influence of tax legislation on the formation of accounting policy is analyzed. There are still fundamental differences that do not allow to keep "unified accounting" of fixed assets, which in turn will affect the choice of accounting procedures. Differences in the classification of fixed assets according to International Financial Reporting Standards and tax legislation of Ukraine are considered. A feature of the Tax Code is the minimum allowable useful life of fixed assets, which in turn will affect the choice of these terms for accounting purposes. The influence of the choice of depreciation method is studied. The advantages and disadvantages of each of the depreciation methods are identified. The problem of application of the component approach to depreciation of fixed assets is highlighted. The issue of materiality is con-

sidered in establishing the accounting policy, which means that each part of the object of fixed assets, the initial cost of which is significant relative to the total initial cost of this item, should be depreciated separately. It is emphasized that in Ukraine, accounting is conducted in accordance with regulations governing both the maintenance of primary documents and preparation of financial statements, materiality is not allocated as a separate principle of accounting.

Key words: accounting policy, fixed assets, international financial reporting standards, depreciation, tax legislation.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку бухгалтерського обліку характеризується поширенням застосування міжнародних стандартів фінансової звітності. В Україні публічні акціонерні товариства, підприємства, що становлять суспільний інтерес, банки, страховики, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами. Крім того, підприємства можуть складати фінансову звітність згідно з МСФЗ на вимогу іноземних інвесторів, для покращення інвестиційної привабливості чи з власної ініціативи. Тому дослідження облікової політики за міжнародними стандартами фінансової звітності залишаються актуальними.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Наукова проблема облікової політики є актуальною, про що свідчать опубліковані роботи багатьох вітчизняних та зарубіжних учених-економістів. Значний інтерес становлять дослідження організаційного аспекту формування облікової політики [1; 2; 5], порівняльного аналізу елементів облікової політики за міжнародними та національними стандартами [3; 4], вибору застосування облікових політик відповідно до МСФЗ [6], теоретичного та практичного аспектів облікової політики [7]. Результати цих досліджень мають велике значення для розвитку теорії та практики бухгалтерського обліку. Незважаючи на це, питання облікової політики щодо основних засобів за міжнародними стандартами фінансової звітності на підприємстві залишається невирішеним.

Формулювання завдання дослідження. Метою статті є дослідження проблем облікової політики щодо основних засобів за міжнародними стандартами фінансової звітності на підприємстві.

Вклад матеріалу дослідження. Подальша інтеграція України до міжнародних інституцій, розвиток міжнародної співпраці, організація спільних підпри-

ємств вимагають подальшого усвідомлення значення облікової політики на сучасному підприємстві.

МСБО 8 визначає облікову політику як конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання під час складання та подання фінансової звітності [8].

Дослідження вітчизняних учених свідчать, що обліковими політиками вітчизняних підприємств характерні певні недоліки (таблиця 1) [9].

Тому під час розроблення облікової політики необхідно враховувати, що «облікова політика – це конституція підприємства, яка передбачає права і обов'язки системи обліку з приводу формування інформаційних ресурсів для менеджерів» [10, с. 10].

Нормативно-правове регулювання облікової політики, як правило, складається з чотирьох рівнів. Перший рівень є міжнародним рівнем, регулювання облікової політики на ньому відбувається Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та охоплює Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку та Міжнародні стандарти фінансової звітності.

Другий рівень нормативного регулювання облікової політики включає широке коло законодавчих документів, які визначають концептуальні засади ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності підприємств усіх форм власності на рівні окремої юрисдикції та охоплюють закони України, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, Методичні рекомендації з облікової політики підприємства тощо.

Третій рівень нормативного регулювання включає законодавчі акти, які відображають специфіку діяльності на рівні галузі.

Четвертий рівень нормативного регулювання охоплює розпорядчі документи на рівні підприємства.

Зазначені рівні нормативного регулювання є взаємопов'язаними, адже, як відзначають Ф. Бутинець та Н. Малюга, ступінь свободи підприємства у формуванні облікової політики обмежений державною регла-

Таблиця 1

Основні недоліки облікових політик підприємств України

Недолік	Характеристика
Формальний підхід	Під час формування облікової політики не зосереджується увага на специфіці виду економічної діяльності підприємства. Облікова політика має поверхневий характер
Відсутність структури	Облікова політика не має точно обґрунтованих розділів, що визначають особливості об'єктів бухгалтерського обліку
Висвітлюється не весь перелік елементів облікової політики	Облікова політика містить прогалини, що стосуються обліку елементів об'єкта бухгалтерського обліку
Розбіжності між наведеними методами та методами, які застосовуються практично	У разі змін методів амортизації чи інших процедур до облікової політики мають вноситися необхідні зміни
Відсутність в обліковій політиці питань податкового обліку	Не відображаються організаційні питання податкового обліку підприємства
Включення кореспонденцій рахунків	Облікова політика містить типові кореспонденції рахунків
Відсутність відповідальної особи	Не вказана особа (посада), яка відповідає за дотримання облікової політики

ментацією бухгалтерського обліку, представленою відповідними методиками та обліковими процедурами, серед яких є альтернативні варіанти [1, с. 9].

Основні положення, які регулюють формування облікової політики на підприємствах України, закріплені в нормативно-правових актах першого та другого рівня нормативного регулювання.

Так, Л. Суліменко визначає основні елементи формування облікової політики та її нормативно-правового забезпечення для підприємств України:

– базові особливості розкриття інформації у фінансовій звітності (МСФЗ 1 «Перше застосування МСФЗ», МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки, МСБО 10 «Події після дати балансу»);

– основні засоби (МСБО 16 «Основні засоби», МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість»);

– нематеріальні активи (МСБО 38 «Нематеріальні активи»);

– запаси (МСБО 2 «Запаси»);

– втрата вартості активів (МСБО 36 «Зменшення корисності активів»);

– іноземна валюта (МСБО 21 «Вплив зміни валютних курсів»);

– інвестиції та інші фінансові активи (МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття»);

– позики (МСБО 23 «Витрати на позики»);

– виплати персоналу та пенсійне забезпечення (МСБО 19 «Виплати працівникам», МСБО 26 «Облік та звітність за програмами пенсійного забезпечення»);

– оренда (МСБО 17 «Оренда»);

– забезпечення, непередбачені зобов'язання (МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»);

– доходи і витрати (МСБО 18 «Дохід»);

– консолідовані та окремі фінансові звіти (МСБО 27 «Консолідована та окрема фінансова звітність», МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність», МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін»);

– фінансова звітність (МСБО 1 «Подання фінансової звітності», МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів», МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність»);

– сільськогосподарська діяльність (МСБО 41 «Сільське господарство») [11].

У наказ про облікову політику необхідно включати положення, які стосуються в тому числі облікових аспектів основних засобів, а саме:

– вибрані методи амортизації основних засобів;

– вартісні ознаки предметів, що включаються до складу малоцінних матеріальних необоротних активів;

– періодичність віднесення сум дооцінки основних засобів до нерозподіленого прибутку;

– границя суттєвості щодо окремих об'єктів основних засобів;

– границя суттєвості, яка відноситься до переоцінених об'єктів основних засобів.

Під час переходу на міжнародні стандарти фінансової звітності у процесі розроблення облікової політики основних засобів підприємства мають враховувати відмінності між МСФЗ та ПСБО. Деякі відмінності між МСБО 16 та П(С)БО 7 впливають тільки на розкриття інформації про основні засоби у примітках у фінансовій звітності, тому вважаються незначними. А деякі є

принциповими. Крім того, необхідно враховувати особливості МСФЗ «Непоточні активи утримувані для продажу та припинена діяльність», МСБО 20 «Облік державних грантів і розкриття інформації про державну допомогу», МСБО 23 «Витрати на позики», МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість».

Важливим елементом облікової політики підприємства щодо основних засобів є самостійне встановлення підприємством строку корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів.

Під час встановлення строку корисної експлуатації основних засобів підприємства мають враховувати:

– очікуваний термін використання основного засобу на підприємстві з урахуванням його продуктивності, потужності та інших технічних характеристик;

– фізичний і моральний знос, що очікуються;

– правові або інші обмеження щодо термінів експлуатації об'єкта та інші фактори.

До визначення строку корисної експлуатації мають залучатися найбільш кваліфіковані працівники підприємства, які мають необхідний досвід роботи у відповідній галузі.

У процесі визначення намірів керівництва підприємства щодо використання об'єктів основних засобів мають бути враховані накопичений досвід, ринкова ситуація, стратегічні цілі розвитку та фінансовий стан підприємства. Перегляд запланованих строків оновлення основних засобів підприємства, їх заміни можуть переглядатись за недостатнього обсягу коштів на оновлення, що накопичені до запланованого моменту. Перегляд строку використання об'єкта, його ліквідаційної вартості та методу амортизації не є зміною облікової політики, а вважається зміною облікової оцінки [12, с. 96].

Податкове законодавство має вплив на вибір методів оцінки, обліку і процедур стосовно основних засобів на рівні підприємства. У процесі розроблення норм Податкового кодексу України ставилася важлива мета суттєвого зближення податкового і бухгалтерського обліку. Здебільшого розробникам ПКУ методологічно це вдалося. Але залишаються принципові суттєві розбіжності, які впливають на вибір процедур обліку та не дозволяють отримувати інформацію про основні засоби з єдиної інформаційної системи бухгалтерського та податкового обліку.

У науковій літературі широко розглядаються питання дефініцій, оскільки від визначення та деталізації обліково-економічних категорій залежить розвиток бухгалтерської науки. В економічній літературі розглядаються різні підходи до сутності основних засобів, що впливає на визначення, які використовуються у законодавстві.

Податковий кодекс України використовуючи термін «основні засоби», уніфікує підходи до визначення термінів. Згідно з Податковим кодексом, основні засоби – це матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 20 000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 20 000 гривень і поступово

зменшується у зв'язку з фізичним і моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік) [13, с. 30].

Податковим кодексом України встановлено вартісну межу об'єктів, що відносяться до основних засобів праці, а саме 20 000 грн. Це спонукатиме підприємства вибирати відповідні вартісні ознаки предметів з метою нівелювання розбіжностей між бухгалтерським і податковим обліком основних засобів, які включаються до малоцінних необоротних активів.

Метод класифікації призначений для розподілу об'єктів основних засобів за визначеними ознаками на визначеній логічній основі. Особливістю класифікації є те, що вона впливає на досягнення кінцевої мети в інтерпретації і наданні важливої облікової інформації.

МСБО 16 «Основні засоби» поділяє основні засоби за класами, ПСБО 7 – за групами, які включають основні засоби та інші необоротні матеріальні активи. Подібна класифікація використовується і у Податковому кодексі України.

Податковим кодексом України встановлено мінімально допустимі строки корисного використання основних засобів, що має вплив на вибір встановлення облікових політик із бухгалтерською метою.

Вибір методу амортизації основних засобів обов'язково зазначається в обліковій політиці підприємства. Згідно з пп. 145.1.9 ст. 145 ПКУ з метою оподаткування амортизація нараховується за методом, визначеним наказом про облікову політику з метою складання та подання фінансової звітності [13, с. 140]. Відповідно до МСБО 16 «Основні засоби» вибраний метод амортизації повинен відображати очікувану форму споживання майбутніх економічних вигод від цього активу.

Підприємство під час обрання методу нарахування амортизації повинне враховувати таке. Різні методи амортизації можна застосовувати для розподілу суми активу, що амортизується, на систематичній основі протягом строку корисної експлуатації. Ці методи включають прямолінійний метод, метод зменшення залишку та метод суми одиниць продукції.

Результатом застосування прямолінійного методу амортизації є постійні відрахування протягом строку корисної експлуатації, якщо ліквідаційна вартість активу не змінюється. Цей метод амортизації є простим у використанні. Його застосовують для амортизації об'єктів, які виконують у середньому постійний обсяг робіт і для яких не характерне моральне старіння. Основним недоліком прямолінійного методу є те, що не враховується різниця виробничої потужності під час періоду експлуатації, витрати на ремонт в останні роки експлуатації можуть збільшуватися внаслідок старіння об'єкта.

Результатом застосування методу зменшення залишку є поступове зменшення суми амортизаційних відрахувань протягом строку корисного використання. Цей метод є методом прискореного нарахування амортизації об'єктів основних засобів. Метод зменшення залишку слід використовувати для об'єктів основних засобів, які можуть швидко зношуватися. Недоліком методу є складність розрахунку.

Результатом застосування методу суми одиниць продукції є відрахування, засновані на очікуваному використанні або продуктивності активу. Суб'єкт гос-

подарювання вибирає метод, який найкраще відображає очікувану форму споживання майбутніх економічних вигод, утілених в активі. Такий метод застосовують постійно від періоду до періоду, якщо не трапляється змін в очікуваній формі споживання цих майбутніх економічних вигод.

МСБО 16 «Основні засоби» вимагає застосовувати компонентний підхід до нарахування амортизації основних засобів. Це означає, що кожен частину об'єкта основних засобів, первісна вартість якої є значною щодо загальної первісної вартості цього об'єкта, слід амортизувати окремо. Однак у практиці формування облікової політики такий порядок майже не застосовується, а об'єктами основних засобів визнаються комплекси основних засобів. Це приводить до того, що занесення об'єкта до визначеної класифікаційної групи стає умовним, надходження та вибуття окремих частин об'єкта відображається в обліку як ремонт, а не рух. Це суттєво ускладнює облік зазначених господарських операцій. Подібний підхід не сприяє формуванню необхідної управлінському персоналу підприємства достовірної інформації про ступінь зносу об'єкта основних засобів. Усуненню таких недоліків може сприяти деталізація об'єктів основних засобів на стадії формування облікової політики [7].

Суттєвість у бухгалтерському обліку широко розглядається вітчизняними та зарубіжними науковцями та практиками. ГААР суттєвість розглядають як принцип бухгалтерського обліку. В Україні суттєвість не виділяється як окремий принцип обліку.

Для того, щоб встановити поріг суттєвості окремих об'єктів основних засобів у наказі про облікову політику, необхідно скористатися листом Мінфіну «Щодо застосування суттєвості в бухгалтерському обліку», яким встановлено поріг суттєвості для окремих об'єктів активів, зобов'язань і власного капіталу – 5% від підсумку кожного елемента; переоцінки і зменшення корисності об'єктів обліку – 1% чистого прибутку або 10% відхилення залишкової вартості від об'єкта справедливої вартості; визначення подібних активів – різниця між справедливою вартістю об'єктів обміну не повинна перевищувати 10%.

Необхідно зазначити, що норми Податкового кодексу України не визначають вимог до суттєвості окремих об'єктів та операцій, а отже, і не здійснюють впливу на облікову політику підприємства.

Висновки. Від належного застосування принципів, підходів, способів, форм і процедур із метою ведення бухгалтерського обліку залежить достовірність і повнота інформації про діяльність підприємства, що подається у фінансовій звітності. Розроблення облікової політики за міжнародними стандартами вимагає відображення необхідних аспектів обліку основних засобів.

Впровадження Податкового кодексу України вносить значні зміни у податковий облік основних засобів. Незважаючи на проголошений урядом курс на повне зближення обліку з метою складання фінансової звітності та податкових декларацій, Податковий кодекс України містить особливості, які впливають на вибір облікових процедур у бухгалтерському обліку. До таких відносяться вартісна границя предметів, що включаються до складу основних засобів, законодавчо встановлені стоки корисного використання окремих груп основних засобів.

Список використаних джерел:

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік: облікова політика і план рахунків, стандарти і кореспонденція рахунків, звітність / Ф.Ф. Бутинець, Н.М. Малюга ; за ред. проф. Ф.Ф. Бутиця. Житомир : Рута, 2001. 512 с.
2. Безверхий К., Бочуля Т.В. Інформаційний комплекс облікової системи та звітність в Україні : монографія. Київ : «Центр учбової літератури, 2014. 184 с.
3. Васильєва Л.М. Облікова політика за міжнародними та національними стандартами: порівняльний аспект. *Агроевіт*. 2014. № 6. С. 14–17.
4. Лучко М.Р., Бенько Д.І. Облік і фінансова звітність за міжнародними стандартами. Тернопіль : Екон. думка ТНЕУ, 2016. 360 с.
5. Засадний Б. Облікова політика компаній в умовах застосування МСФЗ. *Економіка*. 2014. № 10. С. 17–22.
6. Каменська Т.О. Формування облікової політики згідно з МСФЗ. *Бухгалтерський облік, аналіз і аудит: проблеми теорії, методології, організації*. 2015. № 2. С. 71–81.
7. Кулик В.А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку : монографія. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2014. с. 373.
8. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки. База даних «Законодавство України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_020#Text (дата звернення: 01.12.2020).
9. Приходько І.П. Облікова політика сучасного підприємства: теоретичні аспекти формування. *Економіка та держава*. 2013. Вип. 5. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/5_2013/21.pdf (дата звернення: 01.12.2020).
10. Пушкар М.С. Облікова політика і звітність : навч. пос. Тернопіль : Карт-бланш, 2003. 141 с.
11. Суліменко Л.А. Особливості формування облікової політики в умовах адаптації до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку: теорія, професія, міжпредметні зв'язки : збірник матеріалів ІХ Міжнародної науково-практичної конференції від 26 лютого 2015 р. м. Київ, 2015. С. 601–604.
12. Облікова політика : навч. посіб. / В.М. Савченко, О.В. Пальчук, Л.В. Саловська та ін.; за ред. Г.М. Давидова. Київ : Знання, 2010. 479 с.
13. Податковий кодекс України. *Все про бухгалтерський облік*. 2011. № 1–3. С. 14–354.

References:

1. Butynec F.F., Maljugha N.M. (2001) *Bukhghalterskyj oblik : oblikova polityka i plan rakhunkiv, standarty i korespondencija rakhunkiv, zvitnistj* [Accounting: accounting policy and chart of accounts, standards and correspondence of accounts, reporting]. Zhytomyr : Ruta. (in Ukrainian)
2. Bezverkhij K., Bochulja T. (2014) *Informacijnyj komrmeks oblikovoji systemy ta zvitnistj v Ukraini: monohrafija* [Information system of the accounting system and reporting in Ukraine]. Kyiv: «Centr uchbovoji literatury. (in Ukrainian)
3. Vasiljeva L.M. (2014) *Oblikova polityka za mizhnarodnymy ta nacionalnymy standartamy: porivnjalnyj aspekt* [Accounting policy according to international and national standards: a comparative aspect]. *Aghrosvit*, no. 6, pp. 14–17.
4. Luchko M.R., Benjko D.I. (2016) *Oblik i finansova zvitnistj za mizhnarodnymy standartamy* [Accounting and financial reporting according to international standards]. Ternopilj: Ekon. dumka TNEU. (in Ukrainian)
5. Zasadnyj B. (2014) *Oblikova polityka kompanij v umovakh zastosuvannja MSFZ* [Accounting policies of companies in the application of IFRS]. *Ekonomika*, no. 10, pp. 17–22.
6. Kamensjka T.O. (2015) *Formuvannja oblikovoji polityky zghidno z MSFZ* [Formation of accounting policy in accordance with IFRS]. *Bukhghalterskyj oblik, analiz i audit: problemy teoriji, metodologiji, orghanizaciji*, no. 2, pp. 71–81.
7. Kulyk V.A. (2014) *Oblikova polityka pidpryjemstva: nabutyj dosvid ta perspektivy rozvytku: monohrafija* [Accounting policy of the enterprise: gained experience and prospects for development]. Poltava: RVV PUET. (in Ukrainian)
8. Mizhnarodnyj standart bukghalterskjogho obliku 8 «Oblikovi polityky, zminy v oblikovykh ocinkakh ta pomylyky [International Accounting Standard 8 “Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors]. *Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy»*. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_020#Text (accessed 1 December 2020).
9. Prykhodjko I.P. (2013) *Oblikova polityka suchasnogho pidpryjemstva: teoretychni aspekty formuvannja* [Accounting policy of a modern enterprise: theoretical aspects of formation]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 5. Available at: http://www.economy.in.ua/pdf/5_2013/21.pdf (accessed 1 December 2020).
10. Pushkar M.S. (2003) *Oblikova polityka i zvitnistj* [Accounting policy and reporting]. Ternopilj: Kart-blansh. (in Ukrainian)
11. Sulimenko L.A. (2015) *Osoblyvosti formuvannja oblikovoji polityky v umovakh adaptaciji do mizhnarodnykh sjkogho obliku: teorija, profesija, mizhpredmetni zv'jazky* [Features of the formation of accounting policy in terms of adaptation to international accounting standards: theory, profession, interdisciplinary links]. 26 ljutogho 2015 r. m. Kyiv, 2015. S. 601–604.
12. V.M. Savchenko, O.V. Paljchuk, L.V. Salovska (2010) *Oblikova polityka* [Accounting policy]. Kyiv: Znnannya. (in Ukrainian)
13. Podatkovyj kodeks Ukrainy (2011) [Tax Code of Ukraine]. *Vse pro bukghalterskyj oblik*, no. 1–3, pp. 14–354.